

SOUTERRAIN Duben 2016

Doporučený příspěvek = náklady na tisk = 10 Kč

Velikonoční jeskyně

Jistě ti je známý, nebo aspoň povědomý starý řecký příběh o lidech žijících celý život v hluboké jeskyni. Sedí připoutáni tak, že se nemohou vůbec hýbat a stále musí hledět před sebe na jednu jeskynní stěnu. Za zády jim hoří oheň a mezi nimi a ohněm jakési postavy nosí v rukou různé předměty. Stíny těchto předmětů se v mihotavém světle odrážejí na stěnu jeskyně a tak jediné, co spoutaní vidí, jsou stíny a odrazy přinášných a odnášených věcí. Chápeš správně, že je budou považovat za to jediné, pravé a skutečné na celém světě.

Jako znalec klasické vzdělanosti ale namítneš, že příběh má pokračování. Jednomu z těch, kdo tu sedí, jsou sundána pouta. Rozhlíží se a začne si uvědomovat, že to, co celý život považoval za jisté a podstatné, je jen šalba. Rozhlíží se dál a vidí, že z jeskyně vede tunel se schody nahoru někam do neznáma. Vystoupá po nich až k východu, udělá ještě pár kroků – a je zcela oslepen slunečním světlem. Nicméně rozkouká se postupně a pochopí, že „to venku“ je nesrovnatelně zajímavější, pestřejší a skutečnější než jeskynní stíny. Vráti se tedy zpět a s nadšením vypravuje ostatním o tom, co viděl. Ti se mu ale vysmějí – jak by mohlo existovat něco jiného než to, vidíme zde, v jeskyni, na stěně! A když ani potom nepřestane, začnou mu vyhrožovat smrtí.

Není třeba vysvětlovat, jak snadno tíhne člověk k takovému jeskynnímu životu. To vidíš sám, všechny ty snahy o zařízení si světa k obrazu svému: Chovej se tak, aby ti v něm bylo příjemno, aby tě ničím nečekaným, novým nezaskočil (pomni na vševědoucího pračlověka Janečka z Čapkových Apokryfů). Teplé, suché, přehledné místo s ohništěm uprostřed a vchodem dobře hlídaným. Koho nechceš, toho dovnitř nepozveš. Co nechceš vidět, na to se dívat nemusíš.

Obsah čísla:

1-Velikonoční jeskyně | 3-Výtah z jednání staršovstva | 4-Václav Morávek na Květnou neděli | 7-Nedorozumění | 8-Mlčení | 11-Když se řekne Vietnam | 13- Kvíz jazykový: VELKÁ a malá PÍSMENA | 14-Lydie Šloufová | 14-Jubilanti v dubnu | 15-Řešení kvízů | 16-Kalendář na duben 2016

„Kde je potom Bůh?“, zeptáš se, neb tušíš, že vyprávění v církevním tisku by tak nějak nebo tak nějak podobně pokračovat mělo. Když se dobře rozhlédneš, uvidíš, že bývá tam, kde jsi ty. Chce jít za člověkem a tak se snaží dostat na místa, kde se tato jeho porůznu vyvedená podobizna vyskytuje nejčastěji. Někde v díře, kam si zaleze a kde má pocit, že tam objeví tajemství všeho světa (po pračlověku Janečkovi ti poskytne další vysvětlení Glum). Vzpomeň si, jak se narodil: ve chlévě, jeskyni vyhloubené do skály, hospody bez hostů a bez hospodského. Nicméně přesto tam jde, pokud jej člověk potřebuje.

Trochu zbystří a všimni si, že to byl teprv začátek. Do všech dalších jeskyní člověka vstupuje znovu a znovu, zve tě a říká: „Pojď se mnou ven, na světlo, tam teprve pochopíš, co můžeš poznat, zažít, okusit a vidět, co je opravdové.“ Klepe a vchází dovnitř tam, kde se člověk krčí uvnitř a bojí se vyjít ven, kde je mu pro lenost až příliš útulno, kde si není ochoten promnout oči a připustit si, že jeskyně jeho nitra není vše, kde vůbec nevěří, že nějaké venku existuje.

„A jak se mu v tom daří?“ Pokud tím myslíš, že je to dřina, která moc popularity a ocenění nepřináší, pak máš pravdu. „Proč bych měl vůbec lézt někam ven“, zeptáš se přeci s vědomím toho, jak rozumnou a logicky průzračnou otázku jsi právě položil, „mám přeci vše, čeho je mi třeba, jsem skromný, kdo chce víc, nemá nic a kdo se moc ptá, moc se dozví“. Nebo oceníš jeho chvályhodnou snahu, akorát jej jemně a laskavě upozorníš, že to „děláš moc dobře, ale proč chodíš taky za mnou? Copak já žiji v nějaké jeskyni?“

Můžeš pak pozdvihnout obočí a postesknout si, jestli to přeci jen nepřehání – zda jej vlastně není škoda – protože ta jeho horlivost a dotěrnost (návštěva se nemá zdržet příliš dlouho, to se ví) ho přivede až do takové jeskyně, kde by se nelíbilo ani žádnému člověku. Neboť když už trpělivost s ním přeteče všechnu mez, je uložen do temné, uzavřené a pečlivě střežené prostory ve skále. Tam má zůstat sám a říkají ti, že jej nemáš rušit. Bude to tak pro všechny lepší.

„No dobře“, namítneš, „ale dá se potom vůbec někam vyjít?“ Zkus to, co bys možná čekal nejméně. Vrať se sám do své jeskyně, kterou sis vytvořil, a když si ji poprvé pořádně prohlédneš, zjistíš, že do jakékoli, i do té nejtemnější a nejuzavřenější a nejpečlivěji střežené kobky tě už předešel. Říká se, že i z oné poslední jeskyně vyšel, když jej lidé v oné plánované samotě nenechali a přišli za ním. A tak je to na tobě: čeká i na tebe a až za ním přijdeš, vezme tě s sebou ven do světla. Samotnému se mu nechce.

Výtah z jednání staršovstva – čtvrtek 3. 3. 2016 v 19:00

- Příprava VSS13. 3. seznam členů s hlasovacím právem bude uzavřen 6. 3. podle zavedených pravidel: aspoň občasná účast na bohoslužbách, salár zaplacený aspoň v jednom z posledních 2 let.
- Středisko Diakonie Praha - D. Caldová, K. Sýkora
 - návrh našich členů v dozorčí radě byl potvrzen, slib DR má být 9. 3.
 - podpůrná akce pro provoz střediska – koncert Pavla Šporcla v termínu 10. - 13. 5. 2016. Schváleno logo, br. Sýkora pověřen dalším jednáním s interpretem a staršovstvem Strašnic, následně případně s vinohradským sborem o použití jejich prostor. Podle toho se určí cena vstupného.
- Finanční záležitosti: celocírkevní sbírka na HDL na velikonoční neděli, tentokrát pro sbor v Krnově na opravu sborového domu
 - připravuje se schůzka přispěvatelů na školné v Kongu po návratu J. Moliby z Konga
 - tradiční bazar šatstva v týdnu po svatodušních svátcích, z výtěžku je určeno Kč 50.000 pro Jičín a zbytek se rozdělí: ½ pro sbor ČCE Dejvice (s určením pro Stodůlky) a ½ pro sbory ČCE Libštát a Jičín. Propagace bazaru banery na oknech a inzerce v tiskovinách Prahy 6 (třeba i placená).
- Hospodářské záležitosti – trvající úkoly (stavební úpravy a vybavení klubovny, nové klíče)
- Další úkoly
 - úprava sborového webu, zatím probíhá sbírání podnětů
 - termín schůzí staršovstva se nebude měnit, ponechán na 1. čtvrtek v měsíci
 - dolis 500 ks DVD P. Pittra, předpokládaná cena 22 000,- Kč
 - br. D. Henych ml. názorně předvedl použití sluchátek a zašle staršovstvu krátký návod na použití
 - polévka pro bezdomovce 31. 3. na zkoušku (s. Jílková, br. Molnár, manž. Härtelovi ml.), sbor uhradí náklady cca 600,- Kč
- Různé
 - 10. 4. v 17:30 v našem sboru proběhne společné setkání se střešovickými a dalšími zájemci s vojenským historikem Dr. E.

Stehlíkem nejen o škpt. Morávkovi,

- 19. 4. od 19 hod. v našem sboru setkání Všelické mládeže
- natáčení NP CD – vklad na účet sboru dar 10 000,- Kč
- souhlas s koncertem br. T. Najbrta pro anglické studenty některé pondělí dopoledne v dubnu
- souhlas s pronájmem prostor k uspořádání výroční schůze SVJ Eliášova dne 2016 za 500,- Kč
- plánovaný výlet dětí ze Střešovic a Dejvic 11.-12. 6. 2016 na Hvozdnici
- br. D. Heller – nabídka možnosti s kapelou si zazpívat písně ze zpěvníku Svítá
- informace o vývoji situace ohledně domu Truhlářská č. 8: Praha 1 má plán na zřízení volnočasového centra pro děti v oblasti Prahy 1, budou pokračovat jednání s MČ a s architektem.

Václav Morávek na Květnou neděli

Na květnou neděli 20. března jsme se sešli na půl cesty mezi dejvickým a střešovickým sborem. Na Prašném mostě. Zde je pomník štábního kapitána Václava Morávka. Nedaleko odsud 21. 3. 1942 padl při přestřelce s agenty gestapa.

Program našeho setkání:

1. Zpěv československé hymny.
2. Tři věty Viktora Žárského na uvítanou.
3. Lída Janská – připomínka historie boje š. k. Morávka, jeho druhů a podporovatelů proti nacismu.
4. Píseň – „Mocný Bože při Kristovu“ (EZ 419)
5. Lenka Ridzoňová – čtení z Písma a kázání
6. Modlitba Páně
7. Píseň – „Ó Bože spáso zašlých dob“ (EZ 534)

*Neboť Bůh nám nedal ducha bázlivosti, nýbrž ducha síly, lásky a rozvahy.
(2 Tim 1,7)*

Když vjel Ježíš do Jeruzaléma, po celém městě nastal rozruch; ptali se: „Kdo to je?“ Zástupy odpovídaly: „To je ten prorok Ježíš z Nazareta v Galileji.“ Ježíš vešel do chrámu a vyhnal prodavače a kupující v nádvoří, zpřevracel stoly směnárníků i stánky prodavačů holubů; řekl jim: „Je psáno: ‚Můj dům bude zván domem modlitby‘, ale vy z něho děláte doupeř

lupičů. “ I přistoupili k němu v chrámě slepí a chromí a on je uzdravil. (Mt 21,10-14)

Václav Morávek je někdy nazýván „pobožný pistolník“. Řekl prý, že věří v Boha a ve své pistole.

Nemám ráda slovo „pobožný“ ani slovo „pistolník“. Z jednoho na mne čiši povrchnost, z druhého násilí. Ale... Nad tímto ale se chci teď zamyslet.

Když slyším „pobožný“, představím si vyprázdňenost, věc dělanou ze zvyku, bezmyšlenkovitě. Takto pobožný (podle mě) Václav Morávek nebyl. U sebe nosil Bibli kralickou a pravidelně ji každý den četl. Číst Bibli, nechat se jí formovat, ovlivňovat, zalévat. Mít ji v srdci. To je důležité. Čtené slovo se ve mně ukládá, spoluurčuje má rozhodování. Na některá rozhodnutí má člověk spoustu času, může je promýšlet, mluvit o nich, modlit se z ně. Ale některá situace si vyžaduje okamžitou reakci, jasný postoj, někdy i přesnou střelu. Čtení Bible mne nenaučí střilet, ale pomáhá mi rozhodnout, kdy je čas pokoje a kdy je čas boje. Kdy je čas myslet na sebe a svou bezpečnost, kdy na širší skupinu lidí, ideály, svobodu národa.

Dnes je květná neděle. Připomíná se vjezd Ježíše do Jeruzaléma na oslátku. Lidé ho vítali, zpívali hosana, kladli před něj své pláště a zelené větve palem. Přijíždí král! Hned za tímto příběhem čteme, že Ježíš vstoupil do chrámu. Tady se ten mírumilovný král rozzlobí. Převrací stoly, vyhání prodavače holubů a směnárníky peněz. Úplně jiný obraz Ježíše. Nebo ne? Už jsme Ježíše takového viděli? Ano, už dřív byla někdy jeho slova tvrdá (nazve Petra satanem, farizeje plemenem zmijí). Ježíš nebyl vždycky jen hodný mírný muž (jak bývá kreslen v dětských biblích), který uzdravoval, těšil smutné, žehnal dětem, ale uměl zvednout hlas, převrátit stůl, rozzlobit se, nazvat zlo zlem. Nenechal „věci být“ jen proto, aby byl klid, aby nepobožoval.

Na začátku našeho sejití zazněla slova z epištoly Timoteovy: *Neboť Bůh nám nedal ducha bázlivosti, nýbrž ducha síly, lásky a rozvahy. (2 Tim 1,7)* Václavu Morávkovi opravdu nebyl dán duch bázlivosti. Duch síly, lásky a rozvahy však byl při něm v míře hojné. A tyto tři byly u něj v součinnosti: vždyť, co je síla bez lásky a rozvahy, co je láska, která nemá sílu se postavit zlu a lži, co je rozvaha, když zůstane jen u rozvažování a nedojde k činu.

Pomník Václava Morávka je tvořen 3 velkými kameny. Je to připomínka odbojové skupiny Tří králů. Ale můžeme v tom vidět také připomínku trojice síly, lásky a rozvahy. Člověku potřebné.

Pane Bože,

děkujeme za hrdiny. Dnes a tady konkrétně za Václava Morávka, který od tebe měl ducha síly, lásky a rozvahy a nebál se riskovat i svůj život pro dobrou věc, pro svobodu, pro druhé. Nakonec i pro nás.

Děkujeme za mnohé další, často neznámé a bezejmenné, kteří se nebáli postavit zlu, lži, nespravedlnosti.

Prosíme za naši zemi, národ, město, za ty, kdo mají v ruce moc, za ty, kdo rozhodují, plánují, za ty, kdo modelují společnost a ovlivňují její náladu. Prosíme o ducha síly, lásky a rozvahy. Prosíme o zdravý rozum.

Prosíme za náš neklidný bolavý svět, prosíme o mír. Prosíme, aby zbraně byly používány v boji proti zlu.

Prosíme, abychom – každý na tom místě, kde jsme – byli dobrými lidmi. Dobrymi, statečnými, silnými. Prosíme, dávej nám ducha síly, lásky a rozvahy.

Otče náš...

Zveme vás na přednášku historika Eduarda Stehlíka o Václavu Morávkovi. 10. dubna ve sboru v Dejvicích v 17:30.

Lenka Ridzoňová

Nedorozumění (postní)

„To jsem šťastná, že jsi zas doma!“ uvítala Marcela Houžvičková manžela z dvoudenního školení. „Já si, Říšo, s těma Ukrajinčema nevím vůbec rady. Jsou to pracanti, to se jim musí nechat. Dělalí od rána do večera jako šrouby a podlahu by mohli mít hotovou do konce tohohle tejdne. Ale chovají se ke mně tak divně.“ – „To snad ne!“ podivil se Richard. „Ten vedoucí, co je přivedl, vo nich přeče říkal, že to jsou ty nejdobrosrdečnější mužský!“ – „No, právě proto! Starám se vo ně, jak nejlíp dovedu, vyvařuju jim a prostírám jim jako nejvzácnější návštěvě, ale voni jako by se toho jídla vode mě štítíli! Odstrčej' kastról s masem a vezmou si jen krajíc se sejrem a zapijou to vodou. A pořád mi jen blekotají něco vo pasech. Tak se mi to aspoň zdálo. Prosím Tě, Říšo, zajdi za nima! Ty jsi přeče měl ve škole ještě ruštinu – a to jepodobná řeč. Snad se teda s nima domluvíš!“

Chvíli potom, co Richard odešel dolů za dělníky, ozval se odtamtud hlasitý smích. Zřejmě se tam dobře bavili. Marcela čekala s napětím, s jakou se manžel vrátí.

„No, můžu tě, Marcelko, potěšit,“ začal Richard po návratu s vysvětlováním. „Ty jsi říkala, že oni pořád melou něco o pasech. Tak teda pokud jde vo pasy, mají všeko v naprostým pořádku. Jenže voni o nich vůbec nemluvíli! Voni ti jen několikrát opakovali, že bude Pascha – a tys tomu nechtěla rozumět!“ – „A co to teda je ta pascha?“ trochu uraženě namítla Marcela. – „Víš, voni tam u nich doma říkají tak Velikonocům.“ – „A ta jejich pascha má něco společného s jídlem, co jim tady pracně vařím a servíruju?“ – „No, právě že má,“ pokračoval Richard. „U nich doma na Ukrajině jsou pro ně Velikonoce vůbec ty největší svátky v roce a v pobožných domácnostech se na ně chystají tak, že dodržuju důkladnej půst.“ – „To docela chápu,“ připustila váhavě Marcela. „Ale Velikonoce jsou už přeče za námi! Už v dětství mi naši vysvětlovali, že se datum řídí podle prvního jarního úplňku. A ten už byl. A kvůli svátkům jsme přeče čekali s tou novou podlahou, až bude právě po nich!“ – „Jenže problém je v tom, že tyhle mužský jsou pravoslavný a v pravoslavný církvi to mají s datem paschy a s půstem trochu jinak. Proto se tak bránili, když jsi je pobízela, ať se nakrměj' tou tvou vyhlášenou vepřovou roládou! Dělalí to z přesvědčení a může jim to bejt ke cti!“

Bylo vidět, že Richardovo vysvětlení je dostačující, poněvadž paní Marcela, usmířena vysvětlením, manžela pověřila: „Dojdi teda prosím Tě za nima a zeptej se, co vlastně mají dovoleno v půstu jíst! Makaj' chudáci celej den, ať jim ten předvěřejšek a včerejšek nějak vynahradím!“

Daniel Henych

Mlčení (příspěvek X-cátníků)

Dnešní téma, které jsem si vybrala, je o mlčení, o způsobu mlčení a o tom, proč mlčet.

Etymologicky slovo mlčet se v praslovanštině spojuje se slovem 'hlupák', irsky 'hniji, trouchnivím', řecky 'měkký, slabý'. Původní význam slovesa by tedy byl 'být slabý, hloupý, neumět či nesmět mluvit'.

Lze dát rovnítko mezi slovo mlčet a slovo nehovořit? Umíme mlčet?

Mlčení patří člověku a ticho okolnímu prostoru.

Když navenek mlčím, uvnitř mé hlavy není ticho. Má někdo zkušenost s tichem, dokonalým tichem?

Ústa mlčí, ale hlavou se hemží myšlenky, promítají obrazy, doznívají věty a uplynulé rozhovory, vznikají nové monologické dialogy, vzlyká vnitřní pláč a plesá tichá radost.

Mlčení je stav, mlčení je postoj.

Mlčení se dostavuje za určitých okolností, z určitých důvodů nebo z rozhodnutí. Může být a často je taktikou, bývá důsledkem emoce, stává se pauzou, je cestou. Od někoho k někomu, od sebe k sobě.

Mlčím, protože nechci mluvit.

Mlčím, protože nevím. Mlčím, protože vím.

Mlčím, protože mám strach.

Mlčím, protože přemýšlím.

Mlčím, protože nechci na sebe upozornit. Mlčím, protože chci na sebe upozornit.

Mlčím, protože potřebuji čas.

Mlčím, protože je potřeba mlčet.

Mlčím, protože trestám.

Mlčím, protože není s kým mluvit.

Mlčím, abych se víc dozvěděla.

Mlčení je cesta hanby. Mlčení je cestou k osobnímu růstu.

V některých pohádkách hrdinové „na cestě“ musí mlčet. Mlčení je podmínkou, aby mohli splnit úkol. Nemohou se zeptat, nemohou se poradit, nemohou vysvětlovat, potěšit, nemohou si postěžovat. Hlavní postava musí ze

sebe vydat to nejlepší, aby všechny strasti překonala, splnila úkoly a tím získala žádané.

V mlčení je tajemství.

Slovo mlčení se v Bibli vyskytuje 1x:

Zjevení Janovo 8, 1, „A když Beránek rozlomil pečeť sedmou, nastalo na nebi mlčení téměř na půl hodiny.“

V nekanonických knihách 2x.

Proto jsem si vypomohla slovem „ústa“, které v Bibli nalezneme 157x a povětšinou ve smyslu být zticha, mlčet ani nedutat.

Dostane se mi upozornění, poučení, napomenutí, obdarování, ale i skepse:

Žalm 39, 2 „Řekl jsem si: Budu dbát na svoje cesty, abych se jazykem neprohřešil. Budu držet na uzdě svá ústa, dokud budu před sebou mít svévolníka.“

Příslaví 21, 23 „Kdo střeží svá ústa a jazyk, střeží svou duši před soužením.“

Příslaví 13, 3 „Kdo hlídá svá ústa, střeží svůj život, kdo se pošklebuje, toho stihne zkáza.“

Kazatel 5, 1 „Ústa spěšně neotvírej, neukvapuj se v srdci, když máš pronést slovo před Bohem; vždyť Bůh je v nebi a ty na zemi, tak ať jsou nemnohá tvá slova.“

Žalm 115, 5 „Mají ústa, a nemluví, mají oči, a nevidí.“ (=modly modlářů)

Ezechiel 16, 62-63 „Já ustavím svou smlouvu s tebou. I poznáš, že já jsem Hospodin, a budeš si to připomínat a stydět se a už neotevřeš ústa pro svou hanbu, až tě smírím se sebou přes všechno, co jsi páchala, je výrok Panovníka Hospodina.“

Příslaví 27, 2 „Ať tě chválí cizí a ne tvá vlastní ústa, cizinec a ne tvoje rty.“

Sírachovec 30, 18 „Dobrotu předložená před uzavřená ústa jsou jako pokrmy kladené na hrob.“

Kazatel 6, 7 „Všechno lidské pachtění je pro ústa, duše ukojena není.“

Sírachovec 20, 1 „Je výtka vyřčená v nepravý čas, a je mlčení, v němž se projeví rozumnost člověka.“

Lukáš 1, 64 „Ihned se uvolnila jeho ústa i jazyk a on mluvil a chválil Boha.“

Anselm Grün: O mlčení

Proč se mniši z 3.-6. století učili mlčet? Mlčení nebylo relaxační technikou, uměním vypnout nebo ponořením se do sebe sama. Byl to NÁCVIK podstatných postojů, mravní požadavek, otevření se Bohu.

Co se stane, když neumím mlčet?

Když neudržím tajemství, potřebuji vše pojmenovat, prohlédnout, sdělit a tím i ovládat.

Když posuzuji druhé, odhaluji, jak to vypadá se mnou, co si myslím, čím se zabývám, s čím se nemohu vnitřně vyrovnat.

Když o sobě mnoho mluvím, chci, aby se mi věnovala patřičná pozornost.

Přílišným mluvením však odvane vnitřní usebranost, přilnutí k Bohu, vzpomínka na Boha.

Mlčení nemá být potlačování a vytěšňování. Znamená, že pustím z ruky všechny možnosti úniku a vydržím sebe sama, takovou, jaká jsem.

Mlčení emoce a agrese nepotlačuje, ale krotí je a vnáší do nich řád. Mohu tím získat odstup od hněvu.

Dokážu-li mlčet při „křivdách“, které se mi dějí, mohu- časem- v chybách druhého „viníka“ odkrýt své projekce, své vlastní chyby. Jsou pro tu chvíli, v ten čas, ukryty za mými zády, jsou pro mě v tu chvíli, v ten čas neviditelné. Dokážu-li mlčet, chyba protějšku se mi stane zrcadlem, v kterém jasněji poznávám vlastní viny. **Mlčení je cesta k setkání se sebou.**

VNĚJŠÍ MLČENÍ JEŠTĚ NIC NEŘÍKÁ O TOM, NAKOLIK JSME SE NAUČILI MLČET VNITŘNĚ.

Nekontrolované myšlenky, které ukazují na náš vnitřní stav, těchto myšlenek používali mniši ke zpytování, zda nepodléhají některé z osmi neřestí: obžerství, smilstvu, lakotě, smutku, hněvu, lhostejné ochablosti (acedia-nic nemá smysl, angažovanost se nevyplácí), slavomamu nebo pýše.

Mlčení umožňuje vytvořit atmosféru, v níž je možné se modlit. Jak vypadá naše modlení?

Unesu vlastní prázdnotu, mlčení myšlenek, citů a jenom tuším ...? Stav čistého mlčení má být identický s čistotou srdce. Jeho předpokladem je pokora, v níž nechceme ničeho dosahovat, ani vnitřního ponoření, ani absolutního ticha, pokora v níž se člověk zcela odevzdává Bohu.

Meditace^{*)} nad Božím slovem vyvolává ticho, ticho v přítomnosti Boha. (^{*)} definice: zklidnění a vyprázdnění mysli, rozvíjení dobrých lidských vlastností a získání vhledu do podstaty mysli; stát se duchovně svobodným..)

V každém z nás je místo, kde je zcela ticho, místo svobodné od hlučících myšlenek, prosté starostí a přání. Místo, kde jsme zcela a naprosto sami u sebe; je to bod, v němž může dojít k setkávání Boha s člověkem, contemplatio = vytržení

Bohem. Přestávají obrazy, myšlenky i představy. Ke kontemplaci nelze dojít vlastní silou, je čistým darem. Mlčíme před Bohem a čekáme. Nevíme, zda Bůh přijde a uchvátí nás. Jen víra nám říká, že tu je i když ho nezakoušíme ...

Eva Javornická

Když se řekne Vietnam

Právě jsem se vrátila z dovolené ve Vietnamu. Ano, čtete dobře. Z Vietnamu. Je to neskutečné, ale po Vietnamu se už dá bez problému jako turista cestovat. Je to moc zajímavá země a člověk se hodně poučí. O tom, jak se žije v zemi, která zažila léta tvrdých a krutých bojů. Tisíc let čínské nadvlády, lokální boje mezi dynastiemi, boj za národní osvobození z koloniální nadvlády Francouzů, válku s USA aj. Potkáváte na každém kroku „pomníky“ těchto válek. Nikde jsem neviděla tolik muzeí věnovaných válkám. Návštěva vězení Hoa Lo v Hanoji byla pro mě šokem. Bylo vybudováno Francouzi pro Vietnamce – rebely, kteří vedli národnostní boj za osvobození své země proti kolonistům a v boji vytrvávali. Říkalo se mu „hell in the hell“ – „peklo v pekle“.

Jsem ráda, že jsem Češka. Nechtěla bych zažívat pocity Francouzů, kteří nyní přijíždějí jako turisté. Ani pocity Američanů, kteří ve Vietnamu pokládali své životy za boj proti šíření komunismu podporováním jižního nekomunistického Vietnamu. Jsou pokládáni za „nepřítele“. Na rozdíl od Sovětského svazu, který tajně podporoval komunistický severní Vietnam, bojovali otevřeně. Proti Vietnamcům. A to neopomenou průvodci zdůraznit při prohlídce důmyslných tunelů nedaleko Saigonu vybudovaných severovietnamskými jednotkami Vietkongu. A tak trochu si vychutnávají popisování až středověkých pastí, které proti vojákům USA nastražovali.

A přes všechno toto utrpení místní lidé chtějí žít v míru. Zdálo se mi, že si to doslova užívají. Turisté jsou většinou vítáni, vždyť jsou nositeli přísunu financí do země. A služby pro turisty fungují. I když někdy tak trochu „po vietnamsku“. Průvodcům chybí hlubší znalost jazyků, hlavně angličtiny. Ale na důležitých místech se nám podařilo mít kvalitní průvodce. Návštěva čamského města My Son byla nezapomenutelná. Čamský stát zanikl už ve 13. století, ale My Son byl objeven Francouzi a dodnes se prezentují turistům zajímavé chrámové stavby. Technologie výroby cihel, které dokázaly odolat povětrnostním vlivům, tedy obrovskému vlhku, je zatím pro odborníky záhadou. Stejně tak i spoje mezi cihlami. Není tam žádná malta ani nic podobného. Snad nějaký druh pryskyřice...

Vždy jsem ráda, když se mi podaří proniknout více do duší místních. Krásným zážitkem pro nás byla oslava kulatých narozenin manžela v hospůdce pro místní lidičky. Takové jsme velmi důsledně navštěvovali. Byli jsme tam většinou jediní turisté. Když se majitel a jeho přátelé dozvěděli o Zdeňkových narozeninách, začali mu hromadně gratulovat a za zvuků písně „Happy birthday“ mu tleskali a zapálili speciální tyčinky.

Asi za půl hodiny se vše opakovalo, protože mu přinesli dort. Nechali si ho přivézt. Velké spropitné nemohlo vyvážit naši radost z obdarování.

A na závěr ještě jeden zážitek. Poslední den jsme odvážně vyrazili v Saigonu do čínské čtvrti. Tam jsem před jedním chrámem požádala jednu starší paní, jestli bych si ji nemohla vyfotit. Moc se mi líbila. Byla oblečena velmi prostě, drobná postavička v kimonu s tradičním kloboukem v ruce. A ona souhlasila. Já děkuji a ukazuji na její klobouk s posunkou, že se mi moc líbí. Byl z rýžového papíru, ale nezvykle potažen červenou látkou s hnědožlutými tulipány. A ona mi ho podala s náznakem, ať si ho vezmu. Ona mi ho darovala!!!

Ještě dlouho jsem jí mávala...

Na letišti jsem druhý den na opakované dotazy turistů, kde jsem ten klobouk koupila, nadšeně odpovídala: „Ale já ho nekoupila, já jsem ho dostala!“ A cítila jsem radost a teplo u srdce.

Jiřina Muzikářová

Kvíz jazykový: VELKÁ a malá PÍSMENA

Milí přátelé z (d)ejvického sboru, duben je měsíc přijímacích zkoušek na střední školy. Zkusme si, jak bychom zvládli u pomyslných přijímaček na evangelické gymnázium v testu z (č)eského jazyka psaní velkých písmen (podle již dost dlouho trvajícího "nového" pravopisu). Na místo písmenka v závorce dosadíte jeho malou či velkou podobu. Správné řešení naleznete o několik stránek dál.

1. Martin (v)e (z)di na (s)tarém (m)ěště (p)ražském byl kostelem, kde se r. 1414 z podnětu (m.) (j)akoubka (z)e (s)tříbra poprvé vysluhovala (v)ečeře (p)áně všem věřícím pod obojí způsobou, tedy chlebem a vínem.

2. Roky 2015 a 2016, to jsou léta, kdy si připomínáme 600. výročí mučednické smrti (m)istra (j)ana (h)usa a (m)istra (j)eronýma (p)ražského.

3. V (b)itvě u (l)ipan se vojsko panské jednoty vedené (d)ivišem (b)ořkem z (m)iletínka opíralo o vozovou hradbu (p)ražanů. Vojsko (t)áborů a (s)irotků vedl (v)rchní (h)ejtman (z)ikmund z (v)ranova, duchovní vůdce byl (p)rokop (h)olý.

4. Započal se studiem na (e)vangelické (t)eologické (f)akultě (u)niverzity (k)arlovy v (p)raze. Jeho životním vzorem je (j)an (a)mos (k)omenský, poslední (b)iskup (j)ednoty (b)atrské, nazývaný též (u)čitel (n)árodů.

5. Synodní senior (č)eskobratrské (c)írkve (e)vangelické (d)aniel (ž)enatý působil jako farář nejprve ve (v)alašském (m)eziříčí, pak v (n)ovém (m)ěště (n)a (m)oravě a nakonec ve (v)ýchodočeských (p)ardubicích. Jeho žena (d)aniela je (š)éfredaktorkou časopisu (č)eský (b)atr.

6. Těžištěm (b)ohoslužeb bylo (h)usovsky laděné (k)ázání (p)ražského (s)eniora.

7. Na (s)borový zájezd jeli společně (d)ejvičtí a (s)třešovičtí s (d)ejvickou a (s)třešovickou farářkou (l)enkou (r)idzoňovou.

8. Začal (a)dvent, doba očekávání (p)říchodu (j)ežíše (k)rista, doba přípravy na (v)ánoce.

9. Za svého působení ve (s)pojených (s)tátech (a)merických zkomponoval (k)atolík (a)ntonín (d)vořák své (b)iblické (p)ísně na (ž)almové texty podle (b)ible (k)ralické.

lih

Lydie Šloufová

Do 24. dubna probíhá v našem sboru výstava plzeňské výtvarnice Lydie Šloufové (roz. Labské, sestra Jana je provdaná za Mílu Esterleho) nazvaná Biblické motivy v textilní tvorbě.

Lydie je členkou Korandova sboru ČCE v Plzni, vystudovala Pedagogickou fakultu v Plzni (čeština - výtvarná výchova), učila na Lidové škole umění v Rokycanech a od roku 1992 učí výtvarnou výchovu a dějiny umění na Církevním gymnáziu v Plzni.

Možná si její díla vybavíte také v souvislosti se třemi ročníky Bienále pro Diakonii, které jsme pořádali, a na které nám svými obrazy přispěla.

V souvislosti s její výstavou u nás bych ráda upozornila na zajímavou techniku ARADDECOR, kterým se zabývá od roku 1977. Cituji: „Realizuji ho ve Kdyni v textilním ateliéru paní Milady Hynkové, která stála v šedesátých letech u zrodu této unikátní techniky spolu s jejím vynálezcem Františkem Šléglem.

Aradecor patří mezi netkané tapiserie. Výtvarník skládá a vrší chomáče barevného rouna. Žehlením se vlna slisuje a strojem Arachne projehlí. Duté jehly Arachne zachytí první vlákno, na které narazí, a protáhnou ho dospod. Aradecor je tedy prošit svým vlastním materiálem bez použití nitě. Působí proto spontánně a vzdušně. Proces skládání téměř lazurních vrstev, jejichž barvy se sčítají jako u akvarelu, a prošívání je možno několikrát opakovat. Výsledná barva a struktura pak závisí jen na zkušenostech výtvarníka.“

Popis jednotlivých textilních technik a podrobnější životopis najdete také na sborovém webu a na stolku v místnosti JAK ve sboru, kde je i sešit, do kterého můžete napsat své postřehy, vzkazy...

Marta Študentová

Jubilanti v dubnu

Jaroslava SVOBODOVÁ	101 let	Jana JINDROVÁ	80 let
Jiřina FALTÝSKOVÁ	92 let	Vladimír KOZLÍK	70 let
Alena VLČKOVÁ	90 let		

Našim jubilantům vyprošujeme Boží požehnání.

Řešení kvízu z českého jazyka

dejvického...českého

1. *Martin ve zdi na Starém Městě pražském... M. Jakoubka ze Stříbra...večere Páně*
2. *...mistra Jana Husa a mistra Jeronýma Pražského*
3. *...bitvě u Lipan...Divišem Bořkem z Miletínka ...pražanů ...táborů ...sirotků ...vrchní hejtmán Zikmund z Vranova ...Prokop Holý*
4. *...na Evangelické teologické fakultě Univerzity Karlovy v Praze ...Jan Amos Komenský ...biskup jednoty bratrské ...Učitel národů*
5. *...Českobratrské církve evangelické Daniel Ženatý ...ve Valašském Meziříčí ...Novém Městě na Moravě ...východočeských Pardubicích ...Daniela ...šéfredaktorkou ...Český bratr*
6. *...bohoslužeb ...husovsky ...kázání pražského seniora*
7. *...sborový ...Dejvičtí a Střešovičtí s dejvickou a střešovickou ...Lenkou Ridzoňovou*
8. *...advent ...příchodu Ježíše Krista ...Vánoce*
9. *...Spojených státech amerických ...katolík Antonín Dvořák ...Biblické písně ...žalmové ...Bible kralické*

Počet chyb: **0 (génius) / 1-2 (skvělé) / 3-5 (ještě by to bylo na přijetí) / 6-92 (pravděpodobně byste skončili u přijímaček "pod čarou")**

V čem se obvykle chybuje: Martin ve zdi (zeď = městská hradba) mistr (z lat. magister) = někdejší akademická hodnost; její zkratkou je M. (tedy mistr Jeroným Pražský nebo M. Jeroným Pražský // ale vynikající umělec je Mistr Gott či Mistr Suk) večere Páně pražané (= umírněné křídlo husitského hnutí) jednota bratrská (s malým písmenem také např. církev římskokatolická či jen církev katolická // narozdíl od Českobratrská církev evangelická) Dejvičtí, Střešovičtí = pojmenování obyvatel určité lokace (ale: dejvičtí evangelíci / dejvický sbor) advent (ale Vánoce, Velikonoce, Svatodušní svátky)

lih

Výhercen historického okénka z březnového čísla je Dan Heller, který jako jediný odpověděl správně na všechny otázky:

1. Výlet, který opěvuje báseň, se uskutečnil v roce 1986. Správně je b).
2. Klasik se narodil v Miletíně u Hořic. Správně je c).
3. Ona turistická značka má dnes modrou barvu. Správně je b).
4. Onou „Kebulí“ se myslí reliéf se zlatou hlavou Lenina v podchodu metra. Správně je b).

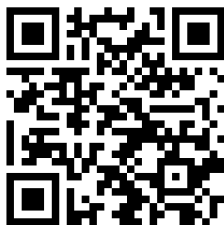
Uzávěrka příštího čísla Souterrainu je 17. 4. 2016.

Květnové číslo vyjde 24. 4. 2016

Doporučený příspěvek = náklady na tisk = 10 Kč

Kalendář na duben 2016

Bohoslužby ve sboru - neděle 9:30	3. 4. se křtem 10. 4. 17. 4. 24. 4. 1. 5. s VP	Daniel Ženatý Pavel Ruml Jakub Malý Martin Prudký Lenka Ridzoňová
Biblická hodina	úterý v 17:30	
Děti	Nedělní škola: ZŠ Suchdol Náboženství	neděle v 9:30 pátek 14:00 14. 4. a 28. 4.
Mládež a dorost	Úterý 19:00	
x-cátníci	12. 4. 19:00	
Naši pěvci	Středa 18:30, 2. - 3. 4. natáčení CD	
Křesťan. služba	porada 10. 4. po bohoslužbách	
Klub poznávání	14. 4. , 9:30 o Karlu IV.	
Hodina pohybu	4. 4. a 18. 4.	
Setkání s hostem	10. 4. v 17:30 Eduard Stehlík o Václavu Morávkovi	
Staršovstvo	7. 4. v 19:00	
Zpívání - Stodůlky	pátek v 9:30	

SOUTERRAIN - sborový zpravodaj. Založen v Dejvicích v dubnu 1992.
Vychází pravidelně poslední neděli předcházejícího měsíce.

Adresa redakce:

Mgr. E. Henychová, Radčína 12, 161 00 Praha 6 - Libeň

tel.: 222 360 437, henychova@atlas.cz

Adresa sboru:

Farní sbor ČCE v Praze - Dejvicích, Dr. Z. Wintra 15, 160 00 Praha 6

tel.: 739 246 347 (Marta Študentová)

<http://dejvice.evangnet.cz>, dejvice@evangnet.cz, č. ú 2400319773/2010